

Saber esperar

Romà Casanova, bisbe de Vic

En una societat de la immediatesa, on gairebé tot es pot aconseguir ara mateix, ens hem d'educar en l'art de saber esperar. De fet, en el fons, som conscients que no tot ho podem aconseguir immediatament, sinó que el que és realment valuós requereix un temps més o menys llarg per aconseguir-ho. Tanmateix, la societat de consum i del benestar no para d'oferir-nos reclams per viure aquesta immediatesa que aparentment ens assaïa de moment però que no arriba a omplir del tot el cor d'allò que és realment valuós i desitjat de debò. Fa feredat de pensar la quantitat d'objectes que van omplint les nostres cases fruit d'una compra compulsiva, quan en aquests moments ja no cal ni sortir de casa i amb un simple clic podem fer la comanda, sabent que ens arribarà tot seguit. No és pas la meua intenció condemnar aquesta pràctica en casos de necessitat i d'urgència; ara bé, hem de ser conscients que no podem oblidar-nos del petit comerç que dona vida als nostres pobles i ciutats, sense els quals els seus carrers i places es van tornant tristos.

És camí de saviesa, conrear el desig de les coses importants que demanen temps i esforç.

Saber esperar és camí de saviesa, perquè hem de conrear el desig de les coses importants que demanen temps i esforç. El desig és tensió vers l'acompliment d'una aspiració, d'una recerca per obtenir, d'un objectiu a atènyer. La saviesa és ponderar adequadament el que desitgem. La prudència ens ajuda a cercar els mitjans per aconseguir-ho. La paciència és l'art que ens mostra la importància del temps d'espera, amb perseverança, amb la certesa que el que és desitjat raonablement es pot aconseguir. La immediatesa, sense conrear el desig

en l'espera pacient, ens fa caure en el desinterès, en la inapetència. Si no hi ha horitzons amples i profunds, els camins es van empetitint.

Jesús ens convida a ser persones que saben esperar, des de la certesa de l'amor del Pare: *Jo us dic: demaneu, i us donaran; busqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran. Que tot aquell que demana, rep; i qui busca, troba; i a qui truca, li obren* (Lc 11,9-10). Qui sap esperar conrea en el seu interior la capacitat de meravellar-se, de ser agraït, d'entusiasmar-se pel que pacientment ha desitjat i esperar. L'actitud del «tot i ara» ens pot fer caure en les pors i ansietats dels temples pagans del consumisme o en la recerca de satisfaccions passatgeres que no assaïen la set de veritat, d'amor i de bellesa del cor humà. La creació que ens envolta ens dona contínuament la lliçó de saber esperar: tot segueix el seu cicle natural que requereix el seu temps i té el seu moment oportú.

